

A jelen monográfia a XVIII. század végi magyar irodalom megújulását vizsgálja, e forrongásban lévő korszakot önnön logikája szerint kívánván megérteni, még hozzá két vonatkozásban: a 'változás állapotának' és a 'változás keletkezésének' leírásával. Szemléleti háttérként a kulturális antropológia közelítésmódja tűnik itt fel, amely a 'benszülött' nézőpontját választja a kulturális cselekvések megértéséhez. A monográfia kitzűzött célja tehát, hogy egyfajta 'sűrű leírással' hozzáférközhessen az egymás mellett létező, különböző időgörbéket reprezentáló értelmezői pozíciók hálózatához, a változás állapotát találván meg ebben, s ugyanakkor az önértelmező oppozíciók feltérképezésével a korszakban jelentkező 'új' belső dinamikáját, a változás keletkezését is tetten érje.

Az első részben a jelen könyv két főhőse, a 'tudós hazafi' és az 'érzékeny ember' körvonalazódik, még hozzá két vetületben, részben az identitásképzés ideológikus szintjén, részben a programosság teoretikus összefüggéseiben, felfejtven a tudós hazafi és az érzékeny ember alakjaiban berendezkedő fogalmak és azok kontextusainak a hálózatát. A tárgyalás során mozgott történeti anyag (a nemzetfogalmak, az elvilágiasodás és erkölcs, valamint a fenség és grácia tárgyköreiben) e fő cél megvilágítását szolgálja, valamint a második részben tárgyalandó századvégi magyar irodalom jelenségeinek háttérét, összefüggérendszerét, esetenként konkrét forrását képezi. E második rész pedig a századvégi folyóiratok, a Mindenes Gyűjtemény, a Magyar Museum, az Orpheus és az Uránia programjainak és az azok kapcsán kibontakozott vitáknak az elemzésével tárja fel a keletkezőben lévő új pozícióját a korban és magának a keletkezésnek a mikrofolyamatait.

2940 Ft

